

ZBIÓR
RAPORTÓW NAUKOWYCH

Aktualne naukowe problemy.
Rozpatrzenie, decyzja, praktyka.

Wrocław
29.06.2014 - 30.06.2014

Część 3

СБОРНИК
НАУЧНЫХ ДОКЛАДОВ

Актуальные научные проблемы.
Рассмотрение, решение, практика.

Вроцлав
29.06.2014 - 30.06.2014

Часть 3

УДК 37+082
ББК 94
Z 40

Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Druk i oprawa: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Adres wydawcy i redakcji: 00-728 Warszawa, ul. S. Kierbedzia, 4 lok.103
e-mail: info@conferenc.pl

Cena (zl.): bezpłatnie

Zbiór raportów naukowych.

Z 40 Zbiór raportów naukowych. „Aktualne naukowe problemy. Rozpatrzenie, decyzja, praktyka... (29.06.2014 - 30.06.2014) - Warszawa: Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour», 2014. - 168 str.
ISBN: 978-83-64652-46-2 (t.3)

Zbiór raportów naukowych. Wykonane na materiałach Międzynarodowej Naukowo-Praktycznej Konferencji 29.06.2014 - 30.06.2014 roku. Wrocław. Część 3.

УДК 337+082
ББК 94

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Powielanie i kopiowanie materiałów bez zgody autora jest zakazane.

Wszelkie prawa do materiałów konferencji należą do ich autorów.

Pisownia oryginalna jest zachowana.

Wszelkie prawa do materiałów w formie elektronicznej opublikowanych w zbiorach należą Sp. z o.o. «Diamond trading tour».

Obowiązkowym jest odniesienie do zbioru.

Warszawa 2014

ISBN: 978-83-64652-46-2 (t.3)

9 788364 652462

"Diamond trading tour" ©

SPIS /СОДЕРЖАНИЕ

SEKSCJA 13. PEDAGOGIKA. (ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ НАУКИ)

1. Білавич Г.В., Чубата О.В. 7
ЯВИЩЕ БУЛІНГУ В РОМАНІ ДЖ.К. РОЛІНГ «НЕСПОДІВАНА ВАКАНСІЯ»
2. Чопик Ю. С. 10
АВТОРСЬКА СИСТЕМА МАРІЇ МОНТЕССОРІ В РЕЦЕПЦІЯХ УКРАЇНСЬКИХ УЧЕНИХ
3. Гордієнко С.Г. 13
АКТУАЛІЗАЦІЯ ПРОЦЕСІВ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ
4. Цюняк О. П. 16
ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ ЯК ОСНОВНИЙ КОМПОНЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ
5. Власенко Е.А., Гайкова О.В. 19
ЕКОЛОГІЧНА СИМВОЛІКА УКРАЇНСЬКОГО ФОЛЬКЛОРНОГО МИСТЕЦТВА
6. Слядзевская И. С. 22
ФОРМИРОВАНИЕ КУЛЬТУРЫ ЗДОРОВЬЯ УЧАСТНИКОВ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО ПРОЦЕССА
7. Міленіна Г. С. 25
ГУМАНІСТИЧНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ І РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ М. МОНТЕССОРІ
8. Савшак Т. 31
ОСОБЛИВОСТІ ЗМІСТУ І МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ В УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛАХ ГАЛИЧИНИ ВІД СЕРЕДИНИ ХІХ СТ. І ДО 1939 РОКУ ХХСТ.
9. Суділовська М. М. 43
НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ДМИТРА ЧИЖЕВСЬКОГО У МІСТІ ГАЛЛЕ (1932-1945)
10. Martseva L.A. 46
OPTIMISATION AND UPDATING OF MODERN PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE TECHNICAL SPECIALISTS

і часу досягти максимального успіху у своїй справі». На думку Т. Суценко, головними компонентами педагогічної майстерності є такі: суб'єктивна позиція педагога, уміння аналізувати, індивідуальні можливості педагога, гумор, темперамент, досягнення психологічної комфортності особистості [4 с.379].

Як свідчить практика, сьогодні навіть у багатьох молодих фахівців можна спостерігати повну безпорадність при необхідності самостійного розв'язання складної нестандартної ситуації. У них навіть не виникає думки про реальні можливості пошуку шляхів і засобів їх розв'язання. Перше, що вони говорять у такому випадку – а нас цьому не вчили у ВНЗ. Тому формування педагогічної майстерності має передбачити не тільки набуття майбутніми педагогами досвіду розв'язання навчальних проблем, а й формування системного підходу до їх аналізу й наступного пошуку доцільних шляхів і засобів розв'язання. Вони мають усвідомити основний принцип, який полягає у тому, що для того, щоб знайти рішення проблеми, необхідно вийти за межі системи, в якій виникла ця проблема, і подивитися на неї з іншого боку, бажано з іншим підходом до її розв'язання. Майбутні фахівці повинні розуміти, що тільки за результатами такого аналізу можна і слід приймати відповідальне рішення і бути готовим нести за нього особисту відповідальність.

На наш погляд, необхідною умовою розвитку педагогічної майстерності майбутніх магістрів початкової освіти є креативність, постійне збагачення й розширення їх професійного й загального тезаурусу, ерудиції.

Сучасна українська школа потребує педагогів, які володіють педагогічною майстерністю, тому під час навчання у ВНЗ майбутні магістри початкової освіти повинні орієнтуватися на досягнення високого рівня педагогічної майстерності. Вищий педагогічний навчальний заклад повинен надати допомогу майбутнім фахівцям в опануванні основ майстерності для усвідомленого продуктивного початку професійної діяльності.

Література

1. Амонашвили Ш.А. Психологические основы педагогики сотрудничества : книга для учителя. / Ш.А. Амонашвили – К., 1991. – С. 103.
2. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник. Київ: Либідь, 2002.
3. Педагогічна майстерність : підручник / І. А. Зязюн, Л. В. Крамушенко, І.Ф.Кривонос та ін.; за ред. І. А. Зязюна. – [2-ге вид., допов. і переробл.]. – К.: Вища шк., 2004. – 422 с.
4. Суценко Т.І. Професійна майстерність викладача в умовах нових тенденцій розвитку людства й освіти / Т.І. Суценко // Педагогіка і психологія формування творчої особистості: Проблеми і пошуки: зб. наук. праць / редкол.: Т.І. Суценко (голов.ред.) та ін. – Запоріжжя. – 2006. – Вип.39. – С. 377–382., с.379
5. Чобітько М. Г. Технологія поетапного нарощування професіоналізму майбутніх учителів у процесі особистісно орієнтованої професійної підготовки у вищих педагогічних навчальних закладах : метод. рекомендації / М. Г. Чобітько. – Черкаси : Брама-Україна, 2007. – 56 с.

ПОД- СЕКЦИЯ 1. Воспитание и образование.

Власенко Е.А.

старший викладач

Мелітопольського державного педагогічного університету
імені Богдана Хмельницького

Гайкова О.В.

студентка II курсу

Навчально-наукового інституту соціально-педагогічної
та мистецької освіти

Мелітопольського державного педагогічного університету
імені Богдана Хмельницького

ЕКОЛОГІЧНА СИМВОЛІКА УКРАЇНСЬКОГО ФОЛЬКЛОРНОГО МИСТЕЦТВА

Ключові слова/ Keywords: фольклорне мистецтво/ folklore art, світоглядний потенціал/ world view potential, духовна історія/ spiritual history, екологічна символіка/ ecological symbolics.

Фольклорне мистецтво є однією з органічних складових національної культури, в якій стійко зберігається та передається прийдешнім поколінням система цінностей, яка склалася в процесі історичного розвитку українського народу. Унікальні знання про земне буття, Всесвіт, місце людини у світі, зібрані упродовж віків вміщують світоглядний потенціал, який втілюється у візуальних та метафоричних символах.

У даній роботі ми спробували прослідкувати у символічному розмаїтті фольклорного мистецтва саме екологічну лінію, оскільки взаємини Людини і Природи завжди були в центрі уваги народних майстрів вишивки, писанкарства, розпису, а також відображені у казках, байках, легендах, піснях.

Екологія у сучасному тлумаченні визначається як сукупність знань про наукові та практичні проблеми існування людини в природному середовищі. Особливо наголошується на формуванні свідомого та бережливого ставлення до природи. Вказане свідчить про те, що на даний час в урбанізованому суспільстві майже повністю втрачений сакральний та емоційно-почуттєвий зв'язок Людини та Природи.

Коріння гармонізації взаємин Людина-Природа, за нашим переконанням, слід шукати саме у фольклорному мистецтві, котре містить символізовану історичну інформацію та є "етнічним містком", який поєднує минулі, сучасні та прийдешні покоління. У своєму твердженні ми спираємося на думку А.Іваницького, котрий вважає, що фольклор увібрав "естетичний, утилітарний, моральний, правовий, світоглядний досвід сотень поколінь. В широкому розумінні фольклор – це своєрідний концентрат духовної історії людства від найдавніших часів до сьогодення" [1, с.5].

Візуальний вплив екологічних символів українського народного мистецтва ми споглядаємо у традиційних розписах стін, візерунках на керамічних виробах, меблях, вишиваних рушниках та одязі. За мотивами всі орнаменти поділяються на три групи: 1) *геометричний* – в якому основою орнаменту є геометризовані рослинні мо-

тиви, хрести, ромби, трикутники тощо; 2) *рослинний* – основними символами якого були зображення дерева, листя, винограду, барвінка, яблука; *тваринний* (зоотропний) – який складався з вишивок різних звірів, птахів, риби, а також їх окремих частин як своєрідних оберегів. Нерідко всі мотиви орнаментів перепліталися між собою і утворювали поєднання квітучих рослин з птахами і окантуванням в'юнкою гілкою.

Рослинні мотиви присутні і в символічних орнаментах писанки де використовувались *смерекові гілки та рослини (дубовий чи горіховий лист, рожі, гвоздики на чорному, темно-вишневому або зеленому тлі)*; що символізували вічну юність, здоров'я, красу; *пшеничні колоски*, як символи врожаю та щедрості природи.

В основі рослинного орнаменту, який використовувався народними майстрами, лежить культ поклоніння природі, рослині, як основі життя. Тому найпоширенішим стилізованим символом у розписах та вишивці є “дерево життя”, яке зображується у формі листя або гілки. У вишивках з рослинним орнаментом часто використовувались такі мотиви як “виноград” – символ добробуту та сім'ї, “барвінок” – символ вічності буття, вічної пам'яті про померлих, “васильки” – символ душевної чистоти, праведності, скромності привітності, “калина” – символ любові, щастя, здоров'я, надії, а також зв'язків з потойбіччям, “яблуко” – символ кохання, “соняшник” – символ Сонця, праці й достатку, сили і добробуту тощо.

У музичному фольклорі, за переконанням М. Драгоманова, зосереджено високоморальні принципи народного життя, оспівано образи рідної землі, її героїчну історію та героїв. Пісні для українця, на думку вченого, завжди була і є важливим чинником виховання національної самосвідомості [цит. за 2, с. 218]. В.Смікал розглядає український музичний фольклор як джерело збереження досвіду, світоглядної специфіки та художнього мислення українського народу [цит. за 3, с.130].

У музичному фольклорі символи природи присутні у дитячих колискових піснях (“Котику сіренький”, “А я котик-коточок”), піснях-забавлянках та небилицях (“Козуню-любуню”, “Колись така правда була, що куриця бичка привела”) та у народних казках (“Котик і півник”). Саме прості і ласкаві колискові пісні сконцентрували в собі моральні чесноти українського народу: любов до матері, любов до рідної землі та всіх, хто її заселяє. Під впливом материнського голосу в дитини розвивалися естетичні почуття та емоційність: адже вона не тільки слухала голос матері, а й бачила її обличчя, усмішку. На цій основі виховувалась любов до тварин, птахів, комах, естетичне ставлення до природи, що мало неабиякий вплив на виховання моральних рис, таких як доброта, чуйність.

Виховне значення також належить жартівливим пісенькам. Оскільки вони допомагають дитині засвоювати моральні правила хорошої поведінки, бути терплячою, та не вередувати. Більшість жартівливих пісень-забавлянок, цікаві за змістом, різноманітні за художнім задумом. Події в них відбуваються динамічно, що відповідає психофізіологічним особливостям дітей. Отже, естетико-педагогічне значення дитячого музичного фольклору багатопланове: воно сприяє розвитку мислення, уяви, вихованню моральних чеснот, емоційної чуйності й почуття гумору. Казки про тварин теж мають велике виховне значення для підростаючого покоління оскільки саме на прикладі метафоричних персонажів діти засвоюють основні правила взаємовідносин між старшими та меншим, між близькими людьми, між родичами тощо.

Але окрім виховного використання у дитячих піснях екологічних символів

Природа присутня у музичному обрядовому фольклорі (колядки, щедрівки, заклички) в козацьких та стрілецьких піснях у вигляді метафоричних порівнянь та фону на якому відбуваються всі життєві події

Підсумовуючи вказане вище, ми можемо постулювати два основних положення:

- по-перше українське фольклорне мистецтво уособлює світоглядний досвід народу, сконцентрований у символіці візуальних та аудіальних символів серед яких провідне місце займають екологічні символи (рослини, тварини, Всесвіт, Сонце тощо);
- по-друге, звернення до витоків українського фольклорного мистецтва, заглиблення у їх символічну сутність є одним із шляхів подолання розриву, між Людиною та природним середовищем, який спровокований технократичним напрямком розвитку світової цивілізації.

Література

1. Іваницький А.І. Український музичний фольклор: [підручник для вищих навчальних закладів]/ А.І.Іваницький. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2004.- 320 с.
2. Любар О.О., Стельмахович М.Г., Федоренко Д.Т. Історія української школи і педагогіки: Навч. посібник. – К Знання, 2006. – 447 с.
3. Українське мистецтво у полікультурному просторі. Навч. посібник. за ред. О.П.Рудницької. – К.: ЕксОб. 2000. – 205 с.